

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
ΤΩΙ ΑΓΙΩΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ
(ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΤΕΡΑΣ)

**Τὴν θεόσωμον Ταφήν, καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον τοῦ
Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔορτάζομεν δι'
ῶν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς
αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.**

ὁ Ιερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης: Αμήν.

Ο Προεστώς: Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αναγνώστης: Αμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)
Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχάρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ Ιερεὺς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

ὁ Αναγνώστης: Αμήν.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ...

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιῷμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφραντὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἵκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

- ◎ **Ἐλέησον** ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

- ◎ **Ἐτι** δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

- ◎ **Ἐτι** δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (**δεῖνος**), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης: Αμήν. **Ἐν** ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ιερεὺς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης: Αμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (**ἐκ τοίτου**).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου (**δίς**).

Ψαλμὸς γ' (3)

- ◎ Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ;
- ◎ Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- ◎ Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
- ◎ Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
- ◎ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεται μου.
- ◎ Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
- ◎ Άναστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- ◎ Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

- ◎ **Ἐγὼ** ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37)

- ◎ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὁργῇ σου παιδεύσης με,
- ◎ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρά σου
- ◎ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὁργῆς σου,
- ◎ οὐκ ἔστιν εἰρήνῃ ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου
- ◎ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου ὥσει φροτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ
- ◎ προσάζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μωλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
- ◎ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπιορευόμην
- ◎ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου
- ◎ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὡρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου
- ◎ Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη

- ◎ ή καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ
- ◎ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν
- ◎ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ◎ ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἥκουν καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- ◎ καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοὺς
- ◎ ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἥλπισα σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου
- ◎ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοφόρημόνησαν
- ◎ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς
- ◎ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
- ◎ οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως
- ◎ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθοσύνην.
- ◎ Μή ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- ◎ Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

- ◎ **Μή** ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- ◎ **Πρόσχες** εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

- ◎ **Ο** Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὄρθροίζω
- ◎ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ'
- ◎ οὔτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἵδειν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου
- ◎ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε
- ◎ οὔτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου
- ◎ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
- ◎ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
- ◎ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερούγων σου ἀγαλλιάσομαι
- ◎ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπισω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου
- ◎ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ὁμοφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
- ◎ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμινύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἀδικα.

Καὶ πάλιν

- ◎ **Ἐν** τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερούγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ◎ **Ἐκολλήθη** ἡ ψυχή μου ὅπισω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρῷ... Καὶ νῦν...

**Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.**

Δόξα Πατρό... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς πζ' (87)

- ◎ **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου** ἡμέρας ἐκέρδαξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
- ◎ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- ◎ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἀδῃ ἥγγισεν
- ◎ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος
- ◎ ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὡν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν,
- ◎ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,
- ◎ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ
- ◎ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς
- ◎ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορεύομην οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας
- ◎ ἐκέρδαξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
- ◎ μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
- ◎ μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεος σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- ◎ μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότῳ τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
- ◎ κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέρδαξα καὶ τὸ πρῶτη ἡ προσευχή μου προφθάσει σε
- ◎ ἵνα τί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- ◎ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην
- ◎ ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβεροί σου ἐξετάραξάν με
- ◎ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα
- ◎ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

- ◎ **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου** ἡμέρας ἐκέρδαξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
- ◎ **Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου** ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ'(102)

- ◎ **Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον** καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ
- ◎ **Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον** καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
- ◎ **τὸν εὐ̄λατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου**
- ◎ **τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιόμοις**
- ◎ **τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται** ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου
- ◎ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
- ◎ ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ τοῖς νίοις Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ,
- ◎ οἰκτίσμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
- ◎ οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,
- ◎ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
- ◎ ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- ◎ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν

- ☩ καθὼς οίκτείρει πατήρ νίοὺς ὠκτείρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν
- ☩ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὔτως ἐξανθήσει
- ☩ ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ
- ☩ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τὸν φοβουμένους αὐτὸν
- ☩ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ νίοῖς νίῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτὰς
- ☩ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει
- ☩ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἵσχυΐ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ
- ☩ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ
- ☩ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Καὶ πάλιν

- ☩ **Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.**

Ψαλμὸς ομβ' (142)

- ☩ **Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπιοι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,**
- ☩ **καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,**
- ☩ **ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρός τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου**
- ☩ **ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἥκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου**
- ☩ **ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων**
- ☩ **διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι**
- ☩ **ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.**
- ☩ **μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον**
- ☩ **ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα**
- ☩ **γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου**
- ☩ **ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον**
- ☩ **δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου**
- ☩ **τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με**
- ☩ **ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.**

Καὶ πάλιν

- ☩ **Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (**δίς**).**
- ☩ **Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ'**

Δόξα Πατρό... Καὶ νῦν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ό Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ήμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ο α'χορὸς

'Ηχος β'

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ο β'χορὸς

Στίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, **ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.**

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ο α'χορὸς

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ο β'χορὸς

Τροπάρια 'Ηχος β'

Ο εὐσχήμων Ἰωσῆφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾶ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῶ κηδεύσας ἀπέθετο.

ο β'χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον. Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

ο α'χορὸς

Καὶ νῦν...

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα. Τὰ μῦρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα 'Ηχος α'

ο α'χορὸς

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ (μέλος ἀργὸν εἰδμολογικὸν)

Σινδόνι καθαρᾶ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτόν, ἔξαι τήσας Πιλάτω, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσῆφ καινῶ μνήματι, ὅθεν ὅρθροιαι, αἱ μυροφόροι γυναικες, ἀνεβόησαν. Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

ο β'χορὸς

Δόξα Πατρὶ... (μέλος ἀργὸν εἰδμολογικὸν)

Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

ο α'χορὸς

Καὶ νῦν... (μέλος ἀργὸν εἰδμολογικὸν)

Εξέστησαν χοροί, τῶν Ἀγγέλων ὄρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρός, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφω κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, δὸν τὰ τάγματα, τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ ἄδῃ, ὡς Κτίστην **καὶ Κύριον.**

**Εἰτα τὸν Ν' (χύμα),
καὶ τὸν ἐπόμενον Κανόνα,
“Ολος δὲ ὁ Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.
«Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα».**

ώδη α'
ό α'χορὸς

Ἡχος πλ. β' ὁ Είρμος

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν. Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

ό β'χορὸς

Κύματι θαλάσσης...

ό α'χορὸς

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

ό β'χορὸς

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου...

ό α'χορὸς

Δόξα Πατρί...

Άνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου, ὑπὲρ νοῦν ὥραθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

ό β'χορὸς

Καὶ νῦν...

Ἔνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀπὸ γὰρ σου οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἄδαμ, καὶ ταφεὶς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

Καταβασία

ό α'χορὸς

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν...

ό β'χορὸς

... ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

ώδη γ'

ό α'χορὸς

ό Είρμος

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

ό β'χορὸς

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων...

ό α'χορὸς

Δόξα σοι ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ Δέσποτα, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

ό β'χορὸς

Δόξα σοι ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου...

ό α'χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Τηπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὸιν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

ό β'χορὸς

Καὶ νῦν...

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει, καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

ό α'χορὸς

Σὲ τὸν ἐπὶ ύδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου **Κύριε, κραυγάζουσα**.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα αὐτόμελον

ό β'χορὸς

Ἡχος α'(μέλος ἀργὸν εἰδμολογικὸν)

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου...

ό α'χορὸς

... καὶ μόνω Θεῷ ἡμῶν.

ὁδὴ δ'

ό β'χορὸς

ο εἰδμὸς

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Αββακούμ ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὅμιλῶν τοῖς ἐν ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

ό α'χορὸς

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν...

ό β'χορὸς

Δόξα σοι ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἦν εὐλόγησας πρὸιν, καταπαύσει τῶν ἔργων, παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

ό α'χορὸς

Δόξα σοι ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας...

ό β'χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Ρωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου, διήρηται σπαράττουσα, ἅμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

ό α'χορὸς

Καὶ νῦν...

Ο ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφάνηκεν.

Καταβασία

ό β'χορὸς

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Αββακοὺμ ἐξεστηκώς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὄμιλῶν τοῖς ἐν ἄδη, ὡς παντοδύναμος.

ώδη ε'

ό α'χορὸς

ό εἰρμὸς

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἴδων ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

ό β'χορὸς

Θεοφανείας σου Χριστέ...

ό α'χορὸς

Δόξα σοι ό Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνὸν σοι Λόγε μυστήριον, ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τήν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

ό β'χορὸς

Δόξα σοι ό Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς...

ό α'χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις, ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρέπεστα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημα, ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχή σου εἰς ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

ό β'χορὸς

Καὶ νῦν...

Εξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὔας Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

ό α'χορὸς

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἴδων ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

ώδη σ'

ό β'χορὸς

ό εἰρμὸς

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρονοις κητώοις Ἰωνᾶς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφάνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

ο α'χορὸς

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη...

ο β'χορὸς

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἡς μετέσχες σαρκός, εἰ γὰρ καὶ λέλυται σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου, ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἰς ὑπάρχεις Γίος, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

ο α'χορὸς

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης...

ο β'χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ, εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθής διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

ο α'χορὸς

Καὶ νῦν...

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν, σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταιὲ ζωαρχικὴ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

ο β'χορὸς

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρονοις κητώοις Ἰωνᾶς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφάνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εὶς ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὄραται, καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἥλθον μωρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ , Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ο Οἶκος

Ο συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἡνεῳχθησαν, καὶ σώματα ἡγέρθησαν ἀγίων Ἄνδρων, ἄδης κάτω στενάζει, καὶ Ιουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ανάστασιν, τὰ δὲ Γύναια κράζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Τερομάρτυρος Παφνούτιου.

Στίχοι

- Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
- Ἀπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.
- Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνούτιον ἔνθεν ἄειραν.

Τὴν αὐτὴν ήμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχοι

- Κοινωνὸς ὥφθης, Θεόδωρε, τοῦ πάθους,
- Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Τὴν αὐτὴν ήμέραν, ἡ Ἅγια Μάρτυρος Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἅγιου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλητοῦ μητέρα,
- Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐκ ξίφους.

Τὴν αὐτὴν ήμέραν, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἔνυξε λόγχῃ νεκρὸν Ύψιστου πάλαι,
- Νύττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τὴν αὐτὴν ήμέραν, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισιδίας τοῦ Ομολογητοῦ.

Στίχοι

- Ο Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
- Ἐχων ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἄπαν.

Τὴν αὐτὴν ήμέραν, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἅγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχοι

- Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
- Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητῷ.

Τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφῆν, καὶ τὴν εἰς ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐօρτάζομεν δι' ὃν τῆς φθορᾶς τὸ ήμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι

- ☉ Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία.
- ☉ Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τὴν ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

**ἀδὴ ζ'
ὅ α'χορὸς
ὅ είρμὸς**

Αφραστον θαῦμα! Ό ἐν καμίνῳ όυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παιᾶς ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἀπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελαθούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

ο β'χορὸς

Αφραστον θαῦμα!...

ο α'χορὸς

Δόξα σοι ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τέτρωται ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχη τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελαθούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

ο β'χορὸς

Δόξα σοι ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ολβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελαθούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

ο α'χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Νόμωθανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγήν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελαθούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

ο β'χορὸς

Καὶ νῦν...

Μία ύπηρχεν, ἡ ἐν τῷ ἄδη ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἔδει, θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατοὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελαθούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

ο α'χορὸς

Καταβασία

Αφραστον θαῦμα! Ό ἐν καμίνῳ όυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παιᾶς ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἀπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελαθούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

ῳδὴ η'

ο β'χορὸς

ο είρμος

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἵδου γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, δὸν Παΐδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ο α'χορὸς

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ...

ο β'χορὸς

Δόξα σοι ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Αδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ψίστοις οἰκῶν, κατῆλθεν μέχρις ἄδου ταμείων, δὸν Παΐδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ο α'χορὸς

Δόξα σοι ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λέλυται ἄχραντος ναός...

ο β'χορὸς

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεύμα, τὸν Κύριον

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Αριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἴτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων, οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ό α'χορὸς

Καὶ νῦν...

Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὡς ἀγαθότητος! ὡς ἀφράστου ἀνοχῆς! ἔκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ό ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται, όν Παῖδες εὐλογεῖτε, Τερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

ό β'χορὸς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἵδου γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ό ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, όν Παῖδες εὐλογεῖτε, Τερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ώδη Θ'

ό α'χορὸς

Ο Είρημὸς

Μή ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, όν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

ό β'χορὸς

Μή ἐποδύρου μου Μῆτερ...

ό α'χορὸς

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὁδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ, νῦν δὲ σε Θεέ μου, ἀπνουν δρῶσα νεκρόν, τῇ ρόμφαιᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

ό β'χορὸς

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ...

ό α'χορὸς

Δόξα πατρὶ...

Γῆ με καλύπτει ἔκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως, τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

ό β'χορὸς

Καὶ νῦν...

Αγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, εὐφραίνεσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς, ό γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται ἄδης, μετὰ μύρων Γυναικες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὕα, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔξαναστήσομαι.

Καταβασία

ό α'χορὸς

Μή ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, όν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ ταῦτα ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ μέλους τὰ ἐπόμενα Τροπάρια, ἥτοι τὰ ἐγκώμια, εἰς στάσεις τρεῖς.

Αρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορός

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

΄Ηχος πλ. α' Τά Έγκώμια

- ◎ Η ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρατιᾳ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.
- ◎ Η ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οὐκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστάς.
- ◎ Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου, δι' ᾧ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.
- ◎ Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.
- ◎ Ο Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.
- ◎ Η ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὥλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ, τὴν ζωήν.

◎ Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαιῶν ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

• ◎ Ό ωραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὡραῖσας τοῦ παντός.

• ◎ Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστὲ τῶν πατρῶν οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὄμιοῦ.

• ◎ Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθύς, Ιωσὴφ καὶ Νικοδήμω συστεῖλαί σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

• ◎ Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

• ◎ Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσῃς Ἀδάμ, καὶ ἐν γῇ μὴ εύρηκάς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ἄδου κατελήλυθας ζητῶν.

• ◎ Ως βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἕκουσίως Σωτήρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἀμαρτιῶν.

• ◎ Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδάμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανεῖς Ἀδάμ.

• ◎ Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς, τοῦ Ἀδάμ ἐξ ἣς τὴν Εὔαν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

• ◎ Υπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

• ◎ Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε, δι' ᾧ λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

• ◎ Ο χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδάμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἀνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῷ.

• ◎ Οἵμοι, φῶς τοῦ Κόσμου! οἵμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ή Παρθένος θρηνωδοῦσα γοερῶς.

• ◎ Ο Θεὲ καὶ Λόγε, ὡς χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

- ◎ Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ Θεόνυμφος Πλαθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;
- ◎ Ω βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρὶ.

Δόξα Πατρί...

Ανυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφῆν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον

Η ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Εἴτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφόνησις

Οτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ Ιερέως, ὁ β' χορὸς ἀρχεται τῆς δευτέρας στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

'Ηχος πλ. α'

- ◎ Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἔχθροῦ.
- ◎ Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστην, τοῖς σοὶς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ὁνθέντες τῆς φθορᾶς.
- ◎ Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος, Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.
- ◎ Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνον ἔτεκόν σε τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.
- ◎ Ἀνω σε Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἡπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὁρῶντα τὰ Σεραφίμ.
- ◎ Ρήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες, Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἡλιε ὑπὸ γῆν.
- ◎ Γῆς ὁ κατ' ἀρχάς, μόνων νεύματι πήξας τὸν γῆρον, ἀπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν, φρίξον τῷ θεάματι, οὐρανέ.
- ◎ Θρῆνον ιερόν, δεῦτε ἀσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναικες πρίν, ἵνα καὶ τὸ χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.
- ◎ Μύρον, ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε, ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναικες Μυροφόροι.
- ◎ Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἀιδην φοιτήσαντος, πεπτωκὸς τὸ πρώην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.
- ◎ Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῆς σὲ τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὑμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι, Σωτήρ.
- ◎ Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν, ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

- ◎ Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικὸν σου σφαγήν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.
- ◎ Ὄμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χείλη σου πᾶς μύσω, Λόγε; πᾶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσῆφ.
- ◎ Ὅμινους Ἰωσῆφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ἀδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν, ἀδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφείμ.
- ◎ Ἡλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.
- ◎ Γῆ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη Σῶτερ τρόμω, συσχεθεῖσα τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.
- ◎ Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες. Φρίξον, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ.
- ◎ Ἰδε Μαθητήν, ὃν ἥγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἀγνή.
- ◎ Ἐδυς τῇ σαρκὶ, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.
- ◎ Ὑπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, Ἀγαθέ.
- ◎ Ὡσπερ πελεκάν, τετραμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνούς.
- ◎ Ἡλιον τὸ πρίν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.
- ◎ Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Αἰδην καταβέβηκας Χριστέ.
- ◎ Ἡρθη σταυρωθείς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὁ μὴ φέρουσα ἐσείτο δεινῶς.
- ◎ Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, δὲς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Γίοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.
- ◎ Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία, ἡ γὰρ σὴ ρόμφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουὴλ.
- ◎ Ἐφριξεν ἴδων, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.
- ◎ Ἐκλαίε πικρῶς, ἡ πανάμιωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἑώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἀναρχὸν Θεόν.
- ◎ Νέκρωσιν τὴν σήν, ἡ πανάφθιρος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.
- ◎ Αἰδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, Ἡλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Δόξα Πατρὶ...

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κραταιώσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τέξασα ζωὴν, Παναμώμητε ἀγνὴ Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν παρὰ τῶν δύο Χορῶν τὸ πρῶτον

Αξιόν ἔστι, μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα **τὸ κράτος τοῦ ἔχθροῦ**.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι ἄγιος εἴ̄ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβεὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ Ιερέως, ὁ ἀ' χορὸς ἀρχεται τῆς τρίτης στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

'Ηχος γ'

- ◎ **Α**ἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, **Χριστέ** μου.
- ◎ Καθελὼν τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει.
- ◎ Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἔξοδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.
- ◎ Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρωναν, κατὰ τοῦ Εὔεργέτου.
- ◎ Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, διδοῦσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν καὶ ὅξος ἄμα.
- ◎ Ὡ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!
- ◎ Ως ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.
- ◎ Τὸν όγκον τὸ παλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ιούδας.
- ◎ Ιωσὴφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.
- ◎ Ὡ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος;
- ◎ Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;
- ◎ Ανέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυόρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.
- ◎ Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;
- ◎ Τὸν Αδὰμ καὶ Εὔαν, ἐλευθερῶσαι Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.
- ◎ Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵς χάριν ταῦτα πάσχεις.
- ◎ Ὁξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.
- ◎ Ικρίω προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλῳ νεφέλης σκέπων.
- ◎ Αἱ Μυροφόροι Σῶτερο, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέφερερόν σοι μύρα.
- ◎ Ανάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἔξανιστῶν τοῦ Ἀιδου.
- ◎ Ανάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυόρροοῦσα λέγει.
- ◎ Σπεῦσον ἔξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγγε, τῆς σὲ ἀγνῶς τεκούσης.
- ◎ Οὐράνιαι Δυνάμεις, ἔξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρὸν σε καθιορῶσαι.
- ◎ Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.
- ◎ Ἐρχάναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωΐ ἐλθοῦσαι. (**τοὶς**)
- ◎ Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

Δόξα Πατρὶ...

Ω Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ιδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν παρὰ τῶν δύο Χορῶν τὸ πρῶτον

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, **Χριστέ** μου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ

Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἴ̄ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

ό α' χορός
'Ηχος πλ. α'

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὅρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

ό β' χορός

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

ό α' χορός

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου,

Αίαν προϊ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε' θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ανάστασιν δέ, Αποστόλοις εἴπατε.

ό β' χορός

Στίχ. Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου,

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

ό α' χορός

Δόξα Πατρὶ... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἁγίον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

ό β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ὁρέυσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

ό α' χορός

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

ό β' χορός

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

ό α' χορός

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ

Ἐκφώνησις

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

'Ηχος β'

ό α' χορός

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ό β' χορός

Άγιος Κύριος ο Θεός ήμῶν.

ό α' χορός

Άγιος Κύριος...

ό β' χορός

...ο Θεός ήμῶν.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλον.

AINOI

ό α' χορός

'Ηχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ψύστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

ό β' χορός

Άινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἅγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

ό α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

'Ιδιόμελα 'Ηχος β'

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν Κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀφετῇ τοὺς οὐρανούς, ὑπνοῖ ή ζωή, καὶ ἄδης τρέμει, καὶ Ἄδαμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἣς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ήμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Άναστασιν.

ό β' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

ήχος ό αὐτὸς

Τί τὸ ὄραμενον θέαμα; Τίς ή παροῦσα κατάπαυσις; Ο Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ήμῖν παρέχων σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν. Άναστα ο Θεός κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ο ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ό α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ήχος ό αὐτὸς

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ήμῶν, ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἔξ Ιούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν. Άναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων, τίς ἐγερεῖ σε Βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ο δοὺς ἔαυτὸν ὑπὲρ ήμῶν ἐκουσίως. Κύριε δόξα σοι.

ό β' χορός

'Ηχος πλ. β'

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ηιτήσατο Ιωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. Ο συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

ο α' χορός

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

· Ήχος πλ. β'

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστίν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ᾧ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενῆς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Αναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ο β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ἡχος β'

Τπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκαθέντος, ὁ Αἰδης ἡχμαλώτισται, ὁ Αδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, **δόξα σοι.**

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἡχον πλ. β' (σύντομος)

ο α' χορός

• . **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.**

ο β' χορός

• . **Τ**μνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

ο α' χορός

• . **Κ**ύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ιησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

ο β' χορός

• . **Κ**ύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

ο α' χορός

• . **Π**ρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ο β' χορός

• . **Ο**τι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ιησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Αμήν.

ο α' χορός

• . **Κ**αθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ο β' χορός

• . **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

ο α' χορός

• . **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Αμήν.

ό β' χορός

• . **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

ό α' χορός

• . **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

ό β' χορός

• . **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

ό α' χορός

• . **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

ό β' χορός

• . **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**

ό α' χορός

• . **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**

ό β' χορός

• . **Ὦτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.**

ό α' χορός

• . **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ό β' χορός

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ό α' χορός

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ό β' χορός

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ό α' χορός

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

ό β' χορός

Ἄγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοισάγιον ἀργὸν (ῆχος πλ. β'), μέλος ἀρχαῖον ψαλλόμενον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου¹

¹ Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλεται ύπο τινων τὸ ἴδιόμελον.

«Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἴδιας ἀκτίνας,

καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρραγέν, τῷ τοῦ Σωτῆρος θανάτῳ,

ὁ Ἱωσὴφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Τιλάτῳ καὶ καθικετεύει λέγων·

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ·

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὄμοφυλοι μισοῦντες θανατοῦσιν ὡς ξένον·

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸ ξένον·

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃστις οἴδεν ξενίζειν τοὺς πιτωχούς τε καὶ ξένους·

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν Ἐβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ·

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὃς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλῖναι·

ό α' χορός

**Άγιος ο Θεός,
ο β' χορός**

**Άγιος Ισχυρός,
ο α' χορός**

Άγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ο Προεστώς: Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀιδηνὸν ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον. Ζωοδότα Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα. Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ο εὐσχήμων Ιωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρῷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

**Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς Προφητείας
‘Ηχος β’**

Ο συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ ἄδου καταπτώσεως, λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἀθανατίσας, ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα Πατρὶ...

... **Καὶ ἀθανατίσας, ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.**

Καὶ νῦν...

Ο συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ ἄδου καταπτώσεως, λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἀθανατίσας, ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Προκείμενον ‘Ηχος δ’. Ψαλμὸς μγ’(43)

Ανάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν.

Στίχ. Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

**Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΛΖ', 1-14)**

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτά, κύκλῳ κύκλῳ, καὶ ἴδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἴδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα. Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς

δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ Μήτηρ καθορῶσα νεκρωθέντα ἐβόα.

Ω γιὲ καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι,

καὶ καρδίαν σπαράττομαι, νεκρόν σε καθορῶσα,

ἀλλὰ τῇ σῇ ἀναστάσει θαρροῦσα μεγαλύνω.

Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δυσωπῶν τὸν Πτιλᾶτον

ὅ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα,

ὅ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ σμύρνῃ, κατέθετο ἐν τάφῳ

τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος. <<

με. Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄστα ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. Τὰ ὄστα τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄστέοις τούτοις. Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δῶσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δῶσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἵδοὺ σεισμός, καὶ προστήγαγε τὰ ὄστα, ἔκατερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἵδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὲ τῷ πνεύματι. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθ' ὅτι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγαγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων. Γίε ἀνθρώπου, τὰ ὄστα ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστιν, αὐτοὶ λέγουσι. Εηρὰ γέγονε τὰ ὄστα ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφανήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ἡμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ἡμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαι με τοὺς τάφους ἡμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δῶσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον Ἡχος βαρὺς

Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ύψωθήτω ἡ χείρ σου.

Στίχ. Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα

(Κεφ. Ε', 6-8, Γαλ. Γ', 13-14)

Αδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἥτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι, καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ωστε ἔօρτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾶ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίᾳς καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ. Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Αβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα Ἡχος πλ. α'

Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ.

Στίχ. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοί, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον

Τῇ ἐπαύριον, ἦτις ἐστὶ μετὰ τὴν Πταρασκευήν συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας

έχειροματι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ, Ὡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. "Ἐφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, "Ἐχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἤσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίζαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

ο α' χορὸς

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Έκτενής. Εἴπωμεν πάντες...Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν...

Απόλυσις

«...Ο δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καὶ διά τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τά φρικτά Πάθη καὶ τόν ζωοποιόν Σταυρόν, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

«Δι' εὐχῶν...».